

УЖГОРОД

Наприкінці травня 2024 року міська рада ухвалила Програму фінансування стоматологічної допомоги окремим категоріям населення Ужгорода на 2024-2025 роки. Уже в липні лікування отримав перший пацієнт.

Програма розрахована на мешканців міста, а саме: учасників бойових дій, осіб із інвалідністю внаслідок війни, які брали (беруть) безпосередню участь в обороні та захисті України у зв'язку з військовою агресією РФ проти України, членів сімей загиблих, полонених, зниклих безвісти військовослужбовців. На одного пацієнта передбачено відшкодування із міського бюджету до 25 000 гривень.

Станом на сьогодні послуги отримали 96 осіб – захисники та члени родин загиблих або полонених військових. Програму реалізують у двох приватних клініках, обладнаних сучасним устаткуванням: LD & Varosh dental clinic (вул. Євгена Коновальця, 3/1) та AmoDent (вул. Капушанська, 145Б).

В УЖГОРОДІ ДІЄ ПРОГРАМА БЕЗОПЛАТНОЇ СТОМАТОЛОГІЧНОЇ ДОПОМОГИ

для захисників та родин загиблих, полонених, зниклих безвісти військових

Цього тижня міський голова Богдан Андрійв і начальник управління охорони здоров'я та цивільного захисту населення Ярослав Глагола відвідали ці клініки. Вони поспілкувалися з ветеранами російсько-української війни, які відзначили високий рівень професіоналізму лікарів і комфортні умови лікування.

Хто з ужгородців може скористатися Програмою?

Військові – учасники російсько-української війни;

особи з інвалідністю внаслідок війни; члени родин загиблих, полонених або зниклих безвісти військовослужбовців.

Із усіх питань, що виникають, можна звернутися в управління охорони здоров'я та цивільного захисту населення Ужгородської міської ради за номером телефону 61-73-77.

В ОБЛАСНОМУ ЦЕНТРІ ВІДКРИЛИ ПЕРШИЙ НА ЗАКАРПАТТІ РЕГІОНАЛЬНИЙ ЦЕНТР ЗАХИСТУ ПРАВ ЛЮДИНИ ЗА ПІДТРИМКИ УВКБ ООН

У відкритті Центру, який діятиме у приміщенні колишнього Нацбанку, взяли участь Уповноважений Верховної Ради України з прав людини Дмитро Лубінець, голова Закарпатської обласної державної адміністрації Мирослав Білецький, міський голова Ужгорода Богдан Андрійв, заступник голови Закарпатської обласної ради Василь Дем'янчук, представниця UNHCR Ukraine – Агентство ООН у справах біженців в Україні Кароліна Ліндхольм Біллінг, народний депутат України Михайло Лаба, представники дипломатичних установ, правоохоронних та силових структур, громадських організацій, представник Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини в Закарпатській області Андрій Крючков.

Відремонтований і оснащений за підтримки Агентства ООН у справах біженців (УВКБ ООН), партнерської неурядової організації «Неємія», а також Дитячого фонду ООН (ЮНІСЕФ), Центр стане важливим ресурсом для громади. Він надаватиме критично необхідні послуги, зокрема юридичні консультації, доступ до інформації й громадську підтримку, спрямовану на захист основних прав кожної людини – з особливим ак-

Завдяки цьому робота із забезпечення прав людини та вся необхідна інформація стануть доступнішими

центом на допомогу внутрішньо переміщеним людям, особам, що повертаються з-за кордону і людям, яким загрожує безгромадянство.

Відкриття центру в Ужгороді є частиною масштабної ініціативи, яку очолює Омбудсман України у партнерстві з УВКБ ООН та іншими агентствами ООН, що передбачає створення

Центрів захисту прав людини по всій країні.

Як і інші подібні центри в Україні, новий заклад в Ужгороді має доступну інфраструктуру для маломобільних груп населення.

Міський голова Ужгорода Богдан Андрійв підкреслив, що ця подія має велике значення для нашого

краю, а особливо для Ужгорода. У місті зараз тільки офіційно зареєстрованих близько 28 000 внутрішньо переміщених осіб, реальні ж цифри вищі. Багато з них, як і представники інших вразливих груп, потребують правової допомоги та підтримки.

Закінчення на стор. 2.

В УЖГОРОДІ ВІДКРИЛИ ПЕРШИЙ НА ЗАКАРПАТТІ РЕГІОНАЛЬНИЙ ЦЕНТР ЗАХИСТУ ПРАВ ЛЮДИНИ ЗА ПІДТРИМКИ УВКБ ООН

Завдяки цьому робота із забезпечення прав людини та вся необхідна інформація стануть доступнішими

Початок на стор. 1.

Відкриття цього Центру – важливий крок до забезпечення рівних можливостей і реальної підтримки для всіх, хто цього потребує. Богдан Євстафійович подякував усім, хто доклав зусиль, аби в Ужгороді запрацював Центр захисту прав людини.

«Розширення мережі Центрів захисту прав людини на регіональному рівні наближає правозахисні послуги до людей, і дає їм змогу отримати доступ до необхідних інституцій та відновити своє життя з гідністю – незалежно від того, чи вони перебувають у своїх громадах, чи були змушені переїхати. УВКБ ООН буде і надалі підтримувати регіоналізацію офісу Омбудсмана, забезпечуючи інклюзивні та безбар'єрні умови для всіх, особливо в умовах цієї руйнівної війни. Це досягнення стало можливим завдяки міцному партнерству з Офісом Уповноваженого Верховного

комісара ООН з прав людини та Закарпатською обласною державною адміністрацією,

Офісу Омбудсмана. І це вже 7-й простір подібного типу, який ми відкриваємо в регіонах. Ство-

що демонструє силу співпраці у захисті прав людини для тих, хто цього найбільше потребує», – зазначила представниця УВКБ ООН в Україні Кароліна Ліндхольм Біллінг.

«Розширення роботи в обласних – один із пріоритетів

рення таких Центрів дозволяє громадянам прийти до зручного та сучасного приміщення, де вони можуть подати своє звернення, а також долучитися тут до громадських обговорень. Вдячний партнерам за взаємодію і підтримку у захисті прав людини», – сказав Уповноважений Верховної Ради України з прав людини Дмитро Лубінець.

Варто зазначити, що минулоріч у Закарпатській області УВКБ ООН та партнери надали понад 51 500 багатосекторальних послуг переміщеним та іншим постраждалим від війни людям. Це – юридична і психосоціальна підтримка, забезпечення предметами першої необхідності та допомога місцям тимчасового проживання. Окрім цього, для сприяння інтеграції, соціальної згуртованості УВКБ ООН підтримало створення центрів стійкості, громадських центрів, а також допомагало в реалізації ініціатив на рівні громад та рад ВПО.

Під головуванням міського голови Богдана Андрієва відбулося засідання протиепідемічної комісії, на якому розглянули ситуацію із захворюваністю в Ужгородській міській територіальній громаді.

Заданими управління охорони здоров'я та цивільного захисту населення, а також Ужгородської філії ДУ «Закарпатський обласний центр контролю та профілактики хвороб МОЗ України», у місті фіксується поступове зростання рівня захворюваності на респіраторні інфекції. Епідемічний поріг перевищено на 15%, що свідчить про низьку інтенсивність епідемічного процесу.

Особливе занепокоєння викликає зростання кількості хворих серед дітей шкільного віку, які наразі складають 48% від усіх випадків серед дітей.

Також зафіксовано збільшення рівня госпіталізації – за останній тиждень кількість госпіталізованих зросла із 43 до 73 осіб. Загалом до медичних закладів міста з симптомами ГРВІ звернулися 1276 осіб, із них 794 – діти. Лабораторно підтверджено циркуляцію вірусів грипу А і В, а також реєструються поодинокі випадки COVID-19.

Для запобігання подальшому поширенню інфекцій комісія ухвалила рішення про посилення протиепідемічних заходів у медичних та освітніх закладах, а також на підприємствах незалежно від форми власності. Введено у дію частину заходів реагування під час епідемічного підйому захворюваності «Комплексного плану заходів щодо готовності в міжепідемічний період і реагування під час епідемічного підйому захворюваності на грип та ГРВІ на 2024 – 2025 роки».

Зокрема, керівникам на-

вчальних закладів рекомендовано:

запровадити посилений протиепідемічний режим;

проводити регулярне вологе прибирання з використанням дезінфікуючих засобів;

забезпечити належний мікроклімат у приміщеннях і регулярне провітрювання;

не допускати у колективи дітей та працівників із симптомами хвороби;

у разі відсутності понад 20% учнів у класі – переводити його

У МІСТІ ФІКСУЄТЬСЯ ПОСТУПОВЕ ЗРОСТАННЯ РІВНЯ ЗАХВОРЮВАНOSTI НА РЕСПІРАТОРНІ ІНФЕКЦІЇ

Епідемічну ситуацію та заходи протидії ГРВІ, грипу і COVID-19 проаналізували в Ужгородській міськраді

на дистанційне навчання.

Міський голова закликав містян не займатися самолікуванням і вчасно звертати-

ся до лікарів для збереження здоров'я.

Моніторинг епідемічної ситуації в Ужгороді триває.

ФОТОФАКТ

Традиційна благодійна акція до свята Стрітіння Господнього, організована представниками благодійного фонду "Карітас-Ужгород" під керівництвом Ольги Принцовської, відбулася 3 лютого у фойє міської ради.

Працівники та відвідувачі міськради мали змогу придбати вже освячені стрітенські свічки, виготовлені молодими ужгородцями з інвалідністю. Ця ініціатива не лише зберігає традиції, а й підтримує людей з інвалідністю, допомагаючи їм відчувати свою важливість і залученість у суспільне життя.

Благодійну акцію проводять уже впр'яте, і щоразу вона знаходить відгук. До організації цьогоорічного заходу долучилися також працівники Ужгородського міського центру соціальних служб департаменту соціальної політики Ужгородської міської ради на чолі з Іваном Фленьком.

На запрошення міського голови Міхаловце Мирослава Дуфінця начальник відділу запобігання та протидії корупції Ужгородської міської ради Віталій Штефуца

відвідав словацьке місто-побратим. Посадовець міськради узяв участь у робочих зустрічах, зокрема і з представниками муніципалітету, під час яких обговорили напрями подальшої співпраці між Ужгородом та Міхаловце, зокрема щодо подання проєктів трансграничного співробітництва, спрямованих на розвиток словацько-українських відносин.

Віталій Штефуца ознайомився також із роботою культурно-освітніх та релігійних організацій східної частини Словацької Республіки, які допомагають українським переселенцям. Досягнуто домовленостей про початок спільного освітнього проєкту про передумови та шляхи подолання корупційних проявів в роботі органів управління територіальних громад.

5 МІЛЬЙОНІВ ГРИВЕНЬ ІЗ БЮДЖЕТУ УЖГОРОДА МІНУЛОРІЧ БУЛО ВИДІЛЕНО НА ПОТРЕБИ 33-Ї БРИГАДИ

Подяку громаді Ужгорода, керівництву міської ради, депутатському корпусу за підтримку військових та прапор 33-ї окремої механізованої бригади передав заступник командира з логістики 33-ї окремої механізованої бригади Ян Гнатюк. Із воїном зустрівся міський голова Богдан Андріїв.

Під час зустрічі обговорили актуальні потреби підрозділу та подальшу підтримку з боку міської ради. Минулого року за запитами керівництва 33-ї бригади із бюджету Ужгорода було виділено 5 мільйонів гривень на потреби підрозділу. Богдан Андріїв наголосив, що підтримка Збройних Сил України є і залишатиметься пріоритетом для міської влади.

Він подякував військовим за захист, вірну службу та підкреслив, що громада Ужгорода глибоко вдячна кожному захиснику і захисниці, які боронять країну. Також міський голова повідомив, що на найближчій сесії міської ради, яка відбудеться вже цього місяця, планується виділення ще 3 мільйонів гривень для 33-ї бригади, зокрема, на закупівлю дронів.

Ян Гнатюк підкреслив, що кожна допомога є вкрай важливою – як фінансова, так матеріальна, адже допомагає

ефективніше виконувати бойові завдання й зберігати життя військових. Кожен вне-

сок громади є свідченням того, що воїни можуть розраховувати на міцний тил і небадужість земляків.

33-тя окрема механізована бригада була сформована в 2016 році в Ужгороді. У її складі мужньо боронять країну чимало військових із Закарпаття, зокрема й ужгородців. Бригада тримала оборону на Запорізькому та Харківському напрямках, брала участь у запеклих боях за Часів Яр, поблизу Авдіївки, у Кліщіївці та Андріївці. Наразі військові героїчно захищають Україну на Курхівському напрямку.

Хай Бог береже кожного українського захисника і захисницю!

УЖГОРОД У ЖАЛОБІ...

В Ужгороді 31 січня попрощалися із 26-річним військовослужбовцем Андрієм Матейкою.

Андрій Сергійович Матейка народився 8 вересня 1998 року в Ужгороді. Із дитинства проявились найбільш яскраві риси його особистості: неординарний розум, завзятість у навчанні та прямолінійність. Андрій завжди завойовував симпатії людей своїм веселим характером, вирізнявся доброзичливим ставленням до всіх, тому мав багато друзів, міцну дружню сім'ю.

Змалку полюбив музику, що й підштовхнуло його піти навчатися в музичну школу та взяти вперше до рук гітару. Він був не тільки талановитим музикантом та грав у багатьох гуртах, його талант проявлявся в будь-якій роботі, за яку він брався – так відгукуються про військового ті, хто його знав.

Андрій Матейка захищав Україну у складі 47-ї окремої механізованої бригади 211-го спеціального батальйону. Його життя обірвалося 7 січня 2025 року.

Чин похорону відбувся на площі Народній. Віддати шану воїну прийшли близькі полеглого, ужгородці, міський голова Богдан Андріїв, військовослужбовці.

Після заупокійної літургії жалобна хода пройшла вулицями міста до Пагорба Слави, де Андрія Матейку поховали із військовими почесностями.

У захисника залишилася мама.

Вічна пам'ять і шана воїну!

Ужгород у понеділок попрощався із 34-річним солдатом Робертом Папом, який загинув, захищаючи Україну, 23 січня 2025 року.

Роберт Робертінович Пап народився 22 вересня 1990 року в Ужгороді. Закінчив міську школу №14. Близькі згадують Роберта як доброго, щирого, співчутливого хлопця, який у 19 років залишився без мами. Він любив життя, а особливо своїх рідних.

Прощалися із захисником на площі Народній. Віддати йому шану прийшли рідні, друзі, близькі, містяни, міський голова Богдан Андріїв, військовослужбовці.

Від головнокомандувача ЗСУ генерала Олександра Сирського зачитали пам'ятний лист на знак глибокої вдячності за жертвне служіння у лавах Збройних Сил України.

Після заупокійної літургії жалобна хода пройшла вулицями Ужгорода до Пагорба Слави, де Роберта Папа поховали з військовими почесностями.

У військовослужбовця залишилися батько, дружина, дочка, сестра.

Вічна пам'ять і шана Герою!

В Ужгороді 4 лютого провели в останню земну дорогу старшого сержанта, 28-річного інспектора прикордонної служби – механіка-водія відділу прикордонної служби «Чоп» 94-го прикордонного загону Дмитра Цацуру.

Дмитро Петрович Цацура народився 1 листопада 1996 року в Ужгороді. У 2014 році закінчив державний навчальний заклад «Ужгородський центр професійно-технічної освіти», згодом навчався у Львівському державному університеті внутрішніх справ.

Працював у Територіальному управлінні Служби судової охорони у Закарпатській області. У лютому 2021 року вступив до лав Державної прикордонної служби України. У грудні 2021 року пройшов підготовку у Кінологічному навчальному центрі ДПСУ та був призначений на посаду інспектора прикордонної служби – інструктора кінологічної групи у відділі прикордонної служби «Соломоново» 94-го прикордонного загону.

У складі бойового підрозділу захищав Вітчизну від російських агресорів на півночі країни, а потім на сході. Загинув під час виконання бойового завдання 29 січня 2025 року на Курському напрямку.

Прощалися із захисником на площі Народній. Віддати шану полеглому прийшли рідні, друзі, близькі, містяни, міський голова Богдан Андріїв, побратими, військовослужбовці.

Після заупокійної літургії жалобна хода пройшла вулицями Ужгорода до Пагорба Слави, де Дмитра Цацуру поховали з військовими почесностями.

У військовослужбовця залишилися мама, дружина, син, донька.

Вічна пам'ять і шана Герою!

ВИКОНКОМ: РОБОЧИЙ ДЕНЬ В УЖГОРОДСЬКИХ САДОЧКАХ СТАНОВИТИМЕ 11 ГОДИН

Режим роботи комунальних закладів дошкільної освіти та дошкільних підрозділів закладів загальної середньої освіти Ужгородської міської територіальної громади затвердили 31 січня на позачерговому засіданні виконкому міської ради.

Встановили: робочий тиждень – п'ятиденний; тривалість робочого дня – 11 годин; щоденний графік роботи – від 7:30 до 18:30; вихідні – субота, неділя, святкові дні.

Режим роботи інклюзивних груп встановлюється відповідно до вимог чинного законодавства в межах робочого часу закладу освіти.

Рішення ухвалили у зв'язку із набранням чинності із 1 січня 2025 року

Закону України «Про дошкільну освіту», яким передбачено, що стандартний робочий день у дошкільних закладах становитиме 10 годин.

Разом із тим, органи місцевої влади можуть встановлювати інший графік. Ураховуючи це та зваживши на потреби батьків, міська влада Ужгорода вирішила затвердити 11-годинний робочий день у комунальних закладах дошкільної освіти.

ФОТОФАКТ

У БО БФ "Гуманітарний центр "Совине гніздо" минулого тижня внутрішньо переміщені особи, зареєстровані в Ужгороді, отримали:

– 10 пакетів із необхідними речами для дітей до 1 року;

– 50 пакетів із продуктовими наборами;

– 80 хлібин.

Протягом тижня волонтери видавали одяг, взуття, постільну білизну та посуд (видали 950 одиниць).

Видачу гуманітарної допомоги здійснювали у партнерстві з PDUM Partnerschaft Deutschland-Ukraine/Moldova e. V., Luftfahrt ohne Grenzen / Wings of Help e.V., Валентином Штефаньо та іншими благодійниками.

Нагадуємо, за відповідними реєстраціями для отримання допомоги стежте на сторінках центру «Совине гніздо» в телеграмі або фейсбуку. Додаткову інформацію можна отримати на офіційній сторінці <https://sovyne.com.ua/>

У Західному міжрегіональному управлінні Міністерства юстиції 03.02.2025 зареєстровані накази департаменту культури Закарпатської обласної державної адміністрації від 31.01.2025: №17 „Про затвердження Положення про конкурс інструментальних ансамблів та оркестрів здобувачів освіти місцеських шкіл Закарпатської області” за №15/651 та №18 „Про затвердження Положення про конкурс на здобуття обласної премії імені Івана Гарапка у галузі скульптури” за №16/652.

ОГОЛОШЕННЯ

• ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМ Свідоцтво про неповну загальну середню освіту № 020331, видане 12 червня 1996 р., видане школою № 6 I-III ступенів м. Нова Каховка Герсонської обл. на ім'я Хоржанкіна Олеса Віталіївна.

МІСЬКИЙ ГОЛОВА ЗУСТРІВСЯ ІЗ ПІДПРИЄМЦЯМИ УЖГОРОДА

У зустрічі, що відбулася на ЗАТ Ужгородська швейна фабрика «Парада», взяли участь представники середнього та великого бізнесу – керівники підприємств, торгових мереж, які працюють у нашій громаді, заступник міського голови Михайло Маргіта, начальниця Ужгородської державної податкової інспекції Марія Бадида, головний архітектор міста Олег Боршовський.

Найперше міський голова Богдан Андріїв подякував присутнім за те, що, незважаючи на повномасштабну війну та виклики, з якими щодня стикаються підприємці, вони продовжують працювати, забезпечують людей конкурентними заробітними платами та створюють нові робочі місця, напо-

внюють бюджет громади, з якого таким чином, завжди є можливість виділяти кошти на потреби ЗСУ, підтримують переселенців, допомагають волонтерам і військовим. Обговорили низку актуальних питань, які стосувалися різних напрямів роботи і розвитку середнього й великого бізнесу.

Зокрема, щодо посилення співпраці між бізнесом та міською владою, залучення інвестицій для розвитку та підтримки бізнес-проектів, створення нових робочих місць, зокрема для ВПО, працевлаштування ветеранів і демобілізованих військових, що для останніх дозволить не лише бути фінансово спроможними, а й легше повертатися до цивільного життя.

ЦЕНТР НАДАННЯ АДМІНІСТРАТИВНИХ ПОСЛУГ УЖГОРОДА –

лідер серед ЦНАПів Закарпаття

ЦНАП обласного центру у 2024-му надав 51 303 послуги. Це найвищий показник серед усіх Центрів, які діють у 60 громадах нашого краю. Підсумки роботи у минулому році днями підбили на нараді у Закарпатській ОВА. Участь у ній взяли і керівниця ЦНАПу Ужгородської міської ради Жанна Павлук та заступниця начальника відділу дозвільних процедур та надання адміністративних послуг соціального характеру Вікторія Власик.

ня припадає на адміністраторів протягом останніх років. Начальниця відділу адміністративних послуг, аналітики та цифрової взаємодії управління цифрового розвитку, цифрових трансформацій та цифровізації Закарпатської ОВА Христина Мацко поінформувала, що минулого року в області вдалося відкрити 2 нові центри надання адміністративних послуг, створи-

ти 2 територіальні підрозділи та 13 віддалених робочих місць для адміністраторів. «Зараз ЦНАПи діють у 60 громадах Закарпаття, понад половина працює за принципом «єдиного ветеранського вікна», ще 5 – як «Дія.Центри». Крім того, в області функціонує 5 територіальних підрозділів та 116 віддалених робочих місць. Загалом необхідні адміністративні послуги громадяни можуть отримати у 181 точці», – зазначила Христина Мацко. Пріоритет у роботі всіх закарпатських ЦНАПів – позачергове консультування та надання послуг ветеранам, військовослужбовцям і членам їхніх родин. Зокрема, з моменту запровадження в області комплексної послуги «Я – ветеран» до центрів надання адмінпослуг звернулося 10 396 осіб, яким надали понад 11 тисяч послуг. Під час наради також окреслили й актуальні питання в роботі ЦНАПів.

Заступник голови ОВА Олександр Пацкан підкреслив, що загалом закарпатські ЦНАПи надали у 2024 році майже пів мільйона адмінпослуг. На фоні інших регіонів це дуже високий показник, враховуючи кількість населення, яке зараз проживає на Закарпатті. Така статистика свідчить про те, що громадяни довіряють фахівцям ЦНАПів і частіше саме до них звертаються за отриманням необхідних державних послуг і сервісів. Серед послуг, які найбільш затребувані – реєстрація місця проживання, оформлення й видача паспортів, довідок ВПО та отримання різних видів соціальної допомоги. Олександр Пацкан подякував присутнім на нараді керівникам ЦНАПів за те, що кожен докладає максимум зусиль для забезпечення населення якісним, зручним і доступним сервісом. Відзначив, що керівництво ОВА розуміє, яке колосальне навантажен-

До відома пасажирів громадського транспорту в Ужгороді! НА МАРШРУТІ № 156 «ВУЛ. В'ЯЧЕСЛАВА ЧОРНОВОЛА – МІСЬКИЙ ЦВИНТАР «БАРВІНОК» ЗМІНИВСЯ РОЗКЛАД РУХУ

Так, збільшилася кількість рейсів, зменшився інтервал між рейсами, перевезення пасажирів здійснюється двома автобусами «Електрон».

До цього часу на маршруті №156 перевезення пасажирів забезпечувалося одним автобусом, але через звернення мешканців міста, депутатів міської ради в об'єкт конкурсу було включено 2 автобуси. Днями відбулося засідання виконкому, на якому переможцем конкурсу з перевезення пасажирів на цьому маршруті було визнано комунальне підприємство "Ужгородський муніципальний транспорт". Нагадуємо, що актуальну інформацію про рух громадського транспорту в Ужгороді можна отримувати у мобільних застосунках Dozor City та Rozklad.in.ua

Оновлений графік руху автобусів маршруту № 156 «вул. В'ячеслава Чорновола – міський цвинтар «Барвінок»:

156 «ВУЛ. ЧОРНОВОЛА – МІСЬКИЙ ЦВИНТАР БАРВІНОК»										БУДНІ Пн-Пт
вул. Чорновола	ТЦ ТОКІО	Академія культури і мистецтв	пл. Шандора Петефі	Переїзд	Барвінок	Деца у Нотаря	Переїзд	Школа № 9	Академія культури і мистецтв (в напрямку Чорновола)	ТЦ ТОКІО (в напрямку Чорновола)
					07:08	07:20	07:33	07:47	07:57	08:06
07:27	07:35	07:44	07:52	08:00	08:26	08:38	08:46	08:56	09:06	09:14
08:22	08:30	08:39	08:48	08:55	09:16	09:28	09:36	09:46	09:56	10:04
09:33	09:41	09:50	09:59	10:06	10:24	10:36	10:44	10:56	11:06	11:14
10:23	10:31	10:40	10:49	10:56	11:14	11:26	11:34	11:46	11:56	12:04
12:10	12:18	12:27	12:36	12:43	13:04	13:16	13:24	13:34	13:44	13:52
14:11	14:19	14:28	14:37	14:44	15:10	15:22	15:30	15:40	15:50	15:58
14:52	15:00	15:09	15:18	15:25	15:55	16:07	16:15	16:25	16:35	16:43
16:14	16:22	16:31	16:40	16:47	17:03	17:15	17:23	17:33	17:43	17:51
17:03	17:11	17:20	17:29	17:36	17:52	18:04	18:12	18:22	18:32	18:40
18:12	18:20	18:29	18:40	18:48						
19:01	19:09	19:20	19:30	19:37						

156 «ВУЛ. ЧОРНОВОЛА – МІСЬКИЙ ЦВИНТАР БАРВІНОК»										ВИХІДНІ Сб-Нд
вул. Чорновола	ТЦ ТОКІО	Академія культури і мистецтв	вул. Шандора Петефі	Переїзд	Барвінок	Деца у Нотаря	Переїзд	Школа № 9	Академія культури і мистецтв (в напрямку Чорновола)	ТЦ ТОКІО (в напрямку Чорновола)
07:30	07:38	07:47	07:56	08:03	08:20	08:32	08:40	08:50	09:00	09:08
08:34	08:42	08:51	09:00	09:07	09:25	09:37	09:45	09:57	10:07	10:15
09:29	09:37	09:46	09:55	10:02	10:20	10:32	10:40	10:52	11:02	11:10
10:30	10:38	10:47	10:56	11:03	11:24	11:36	11:44	11:54	12:04	12:12
11:25	11:33	11:42	11:51	11:58	12:19	12:31	12:39	12:49	12:59	13:07
13:16	13:24	13:33	13:42	13:49	14:05	14:17	14:25	14:35	14:45	14:53
14:07	14:15	14:22	14:33	14:40	15:00	15:12	15:20	15:30	15:40	15:48
15:17	15:25	15:34	15:43	15:50	16:06	16:18	16:26	16:33	16:46	16:54
16:16	16:24	16:33	16:42	16:49	17:05	17:17	17:25	17:32	17:45	17:53
17:08	17:16	17:25	17:37	17:44	18:00	18:12	18:20	18:33	18:43	18:49

Із сумом повідомляємо, що за даними КП Ужгородський комбінат комунальних підприємств від 29 січня по 4 лютого пішли із життя 22 УЖГОРОДЦІВ:

Горват Маргарита Тіборівна 1956 р.н.	Іванюк Галина Миколаївна 1965 р.н.
Кремльова Ірина Анатоліївна 1950 р.н.	Калмангелі Ержебет Федорівна 1956 р.н.
Мигалка Марта Степанівна 1936 р.н.	Андрусь Дмитро Іванович 1989 р.н.
Сурмай Йосиф Іванович 1961 р.н.	Сердюк Леонід Прокопович 1951 р.н.
Євдокимов Максим Васильович 1997 р.н.	Родде Інна Юхимівна 1938 р.н.
Аведікова Людмила Вікторівна 1957 р.н.	Антолик Іван Юрійович 1956 р.н.
Матейка Андрій Сергійович 1998 р.н.	Цацура Дмитро Петрович 1996 р.н.
Драбюк Володимир Георгійович 1949 р.н.	Белень Олена Михайлівна 1946 р.н.
Шпонько Іван Петрович 1952 р.н.	Бабука Вячеслав Юрійович 1970 р.н.
Шавандін Костянтин Валентинович 1952 р.н.	Кокоріна Світлана Павлівна 1964 р.н.
Фединець Володимир Михайлович 1958 р.н.	Васильєв Андрій Володимирович 1974 р.н.

ХАЙ ЗЕМЛЯ ЇМ БУДЕ ПУХОМ...

ІСПАНСЬКІ ДИПЛОМАТИ ЗНАЙОМИЛИСЯ ІЗ НАШИМ РЕГІОНОМ

напередодні української культурної конференції

Міський голова Богдан Андріїв 30 січня зустрівся із Надзвичайним і Повноважним Послом Іспанії в Україні Рікардо Лопес-Аранда Хагу. У зустрічі також узяли участь радник Посольства Іспанії в Україні Патрісіо Ромеу Касарес, начальниця управління міжнародного співробітництва та інновацій міської ради Вікторія Тарахонич та її заступниця Вікторія Білас.

Гості з Іспанії вперше у нашому краї, зазначали, що дуже хотіли відвідати Закарпаття, адже це унікальний і дуже цікавий регіон, із багатою культурною та історичною спадщиною. За кілька днів тут відбудеться Ukrainian Culture Conference: Cooperation for Resilience, свого роду «Культурний Рамштайн», на якому представники української влади та міжнародні партнери обговорюватимуть основні пріоритети у зміцненні стійкості культурного сектору в Україні, спільні загрози для охорони культурної спадщини, обмінюються ідеями щодо протидії проти незаконного обігу культурних цінностей. Тож до початку роботи форуму дипломати вирішили ближче познайомитися із нашим регіоном.

Пан Посол відзначив, що Іспанія продовжує надавати Україні всебічну допомогу в боротьбі проти російських агресорів.

Уряд Іспанії неодноразово підтверджував свою солідарність з українським народом, засуджуючи російську агресію та закликаючи до справедливого миру. І сьогодні 80% іспанців вважають, що ця війна є несправедливою і висловлюються за продовження надання Україні допомоги.

Міський голова Ужгорода подякував дипломату і в його особі народу Іспанії за підтримку українців у час війни. Висловив сподівання на зміцнення стосунків не тільки на міждержавному, а й на регіональному рівнях. Сторони обговорили можливість встановлення партнерських взаємовідносин із одним із міст Іспанії. За словами Рікардо Лопеса-Аранда Хагу, у їхній країні велика українська діаспора. Це дуже активні люди, які допоможуть і в налагодженні партнерських зв'язків, а дипломатичне відомство готове у цьому посприяти.

ДИПЛОМАТИ РЕСПУБЛІКИ БОЛГАРІЯ РОЗПОЧАЛИ ВІЗИТ НА ЗАКАРПАТТЯ З УШАНУВАННЯ ПАМ'ЯТІ УКРАЇНСЬКИХ ВОЇНІВ

Це символічно і вкотре підтверджує міжнародну підтримку України, засвідчує розуміння великої жертвовності українських воїнів, які віддали своє життя за свободу, незалежність нашої держави та європейські цінності.

Міністр культури Болгарії Маріан Бачев, виконавач обов'язків Посла Болгарії в Україні Ніколай Ненчев, торговий аташе Болгарії Іван Чаликов та міський голова Ужгорода Богдан Андріїв поклали квіти до пам'ятника полеглим воїнам на Пагорбі Слави, запалили лампадки на могилах полеглих захисників.

Вічна пам'ять і слава Героям!

ЛИТОВСЬКА ПІДТРИМКА УКРАЇНИ ТРИВАЄ ВІД ПЕРШИХ ДНІВ ПОВНОМАСШТАБНОГО ВТОРГНЕННЯ

Ужгородський міський голова Богдан Андріїв зустрівся із Надзвичайним і Повноважним Послом Литовської Республіки в Україні Інгою Станіте-Толочкенє, яка перебувала на Закарпатті. Участь у зустрічі також узяли радник-посланник Посольства Литовської Республіки в Україні Донатас Буткус, начальниця управління міжнародного співробітництва та інновацій міськради Вікторія Тарахонич та її заступниця Вікторія Білас.

На початку зустрічі міський голова подякував пані Послу і всьому литовському народу за постійну підтримку України, яка триває ще з перших днів повномасштабного вторгнення.

Під час обговорення сторони торкнулися питання енергетичної незалежності. Відомо, що Литва стала першою європейською країною, яка повністю відмовилася від російських енергоносіїв. Інга Станіте-Толочкенє поцікавилася ситуацією в Ужгороді, зокрема як місто пережило відключення електроенергії після масованих російських обстрілів.

Богдан Андріїв розповів, що медичні, освітні й соціальні заклади, а також комунальні підприємства міста забезпечені генераторами – багато в

чому завдяки міжнародним партнерам, особливо Німеччині. Також обговорили перспективи використання відновлюваних джерел енергії.

Окремо сторони зупинилися на питаннях реабілітації військових та можливого обміну досвідом у цій сфері, а також обговорили, як проходить освітній процес у школах і дитсадках Ужгорода в умовах війни.

Йшлося й про поглиблення співпраці на рівні міст та можливе встановлення партнерських відносин між Ужгородом і якимось із литовських міст.

ПОДАТКІВЦІ СПІЛЬНО З ГОЛОВАМИ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД ШУКАЮТЬ РЕЗЕРВИ НАПОВНЕННЯ МІСЦЕВИХ БЮДЖЕТІВ

та механізми покращення ефективності адміністрування податків і зборів

Днями в Ужгороді відбулася робоча зустріч податківців з головами та представниками територіальних громад Ужгородського району. Серед основних питань, які учасники обговорювали під час зустрічі – пошук резервів наповнення місцевих бюджетів територіальних громад та покращення ефективності адміністрування податків і зборів.

Начальник Ужгородської ДПІ Марія Бадида наголосила присутнім, що зустріч ініційовано задля допомоги у вирішенні нюансів, пов'язаних з обов'язковою сплатою податків, зборів та інших платежів суб'єктами господарювання, які здійснюють діяльність на територіях громад, але не сплачують податкові зобов'язання до відповідних бюджетів. Вирішення таких проблемних питань, а також роботи у напрямку погашення податкових заборгованостей платниками, збільшать

надходження коштів у бюджети громад, і таким чином дадуть можливість стимулювати їх розвиток.

За словами Марії Бадиди, сьогодні одне з головних завдань територіальної громади – спроможність себе утримувати. А цього можна досягти завдяки ефективному підходу до формування та затвердження ставок органами місцевого самоврядування задля сплати майнових

податків до місцевих бюджетів, донесення до відома громадян інформації про можливість застосування відповідних пільг.

Начальник податкової інспекції розповіла учасникам зустрічі і про новації податкового законодавства, які вступили в дію у 2025 році. Зокрема, акцентувала увагу на нововведеннях у сплаті податку на доходи фізичних осіб, єдиного соціального внеску, військового збору, обов'язку

торговців, які провадять господарську діяльність у населених пунктах з чисельністю населення менше ніж 5 тисяч, встановлення з 1 січня 2025 платіжних терміналів (POS-терміналів) тощо.

Під час спілкування з представниками територіальних органів області, фахівці податкової служби також звертають увагу на можливість спілкування з контролюючим органом завдяки сучасним електронним сервісам від ДПС, зокрема через «Електронний кабінет платника». Так, відповідно до Податкового кодексу та наказу Міністерства фінансів України від 23.11.2020 року № 723 територіальним громадам, в порядку інформаційної взаємодії ДПС та органів місцевого самоврядування, щомісячно формується та надається звітність в розрізі джерел доходів, а також, за запитом, в розрізі платників, які сплачують податки на територіальну громаду, зокрема про суми нарахованих та сплачених податків та/або зборів, надмірно сплачених до місцевих бюджетів податків та суми податкового боргу, інформує ДПС у Закарпатській області.

Інформація – з офіційного сайту Ужгородської міської ради

ВТРАЧЕНИЙ УЖГОРОД: ПРО ЩО ПИСАЛИ МІСЬКІ ГАЗЕТИ 100 РОКІВ ТОМУ, У СІЧНІ 1925 РОКУ

Яким був Ужгород рівно 100 років тому, на початку 1925-го? Чим жили тоді ужгородці, які проблеми мали і які питання обговорювали в місцевій пресі? «Втрачений Ужгород» розпочинає невеличку подорож у часі, щомісяця показуючи, як змінилося життя міста за 100 років.

Почнемо з січня, який у нинішній час зазвичай асоціюється з першою новиною про те, скільки немовлят народилося в пологовому відділенні в новорічну ніч. У 1925 році такої інформації в перших номерах газет не було, зате публікували минулорічну статистику народжень, смертей і одружень. Про різницю в кількості населення за 100 років мешканець міста (тобто смертність була вищою за народжуваність), а шлюб узяли 197 пар.

Як минула в Ужгороді новорічна ніч з 1924 на 1925 рік, в пресі не писали, тож, вочевидь, була вона тихою. Але було в пресі запрошення весело відзначити перший день нового року в кабаре «Central Bar». У запрошенні зазначалося, що першого січня (це чомусь називали у газетах Сильвестровим вечором) люди вже не сидять удома, а ходять в гості і публічні заклади, тож ресторани, кабаре й театри пропонують цікаві програми. Так, «Central Bar» організував програму, на яку «з великими труднощами вдалося ангажувати улюбленицю ужгородської публіки, танцівницю Іду Лантош». Також заклад обіцяв виступ улюбленої артистки будапештського кабаре Тули Сас та музичну програму шлягерів від дуету «Gerő és Kosztka».

Міський кінотеатр у пресі повідомляв, що в 1925 році на глядачів чекає ще більше захопливих кінокартин, серед них «Остання пригода Тарзана» й «Горбань із Нотр-Дама». Також директор Арпад Кулік закликав запам'ятати ім'я актора Рамона Новарро, який «в США стає популярнішим за Рудольфа Валентіно». Побачити Новарро він запрошував в американському фільмі «Scaramouche». Але цікаво,

що фільм, який в ужгородському кінотеатрі демонстрували на початку 1925 року, у США вийшов на екрани ще в 1923-му. «Горбань з Нотр-Дама», який був дуже популярним німим фільмом із елементами жахів, це також стосувалося – він так само дійшов до Ужгорода із запізненням на два роки.

Неабиякий скандал розгорівся на сторінках газет у січні через різдвяне пастирське послання, оприлюднене словацькими католицькими і греко-католицькими єпископами. У тому посланні зазначалося, що люди, котрі є членами комуністичних чи соціалістичних партій, не повинні допускати до таїнств, не можуть бути вінчані, відспівані чи отримати відпущення гріхів. Це викликало хвилю негативу й обговорень про те, що держава й церква нарешті мають бути повністю розмежовані. Річ у тім, що на території Підкарпатської Русі в той час комуністичні ідеї починали бути досить популярними, особливо серед незаможного робітничого населення. Однак відмовитися від церкви багато хто ще не був готовий. Тож така категоричність церкви багатьох вразила, особливо ж коли підпис під цим посланням поставив єпископ Мукачівської греко-католицької єпархії Петро Гебей, а римо-католицький священник заявив газетам, аби вони не втручалися у внутрішні справи церкви. Пізніше єпископ Петро Гебей через пресу повідомив, що хоч і підписав послання, вважає, що це крайні міри, адже «наші бідні русини захоплюються комуністичними ідеями лише від злиднів».

Також дуже активно обговорювалися на сторінках преси у січні 1925 року плани «Просвіти» щодо зведення на Масариковій площі (нині – пл. Ш. Петефі) культурного дому товариства. У «Втраченому Ужгороді» ми вже писали окремо про ці плани. Якби вони були втілені в життя, нині посеред площі Ш. Петефі був би не сквер, а чотириповерхова будівля з магазинами, кінотеатром, бібліотекою і пожежним спостережним пунктом. Однак ці плани, здається, були приречені вже від самого початку, адже в січні 1925 року, коли «Просвіта» подала прохання про дозвіл на будівництво до міської управи, місцева преса в один голос почала виступати проти, нагадуючи, що коли з площі знесли стару корчму «Чорний орел», міська управа пообіцяла закласти там парк. У міській раді провели кілька обговорень ідеї «Просвіти», однак, замість того, щоб дозволити, скажемо, що дозвіл так і не надали.

На самому початку 1925 року в місті організували Ужгородський шаховий гурток (участь у ньому була платною). Мешканців запрошували доєднуватися до зустрічей, які мали відбуватися тричі на тиждень. Преса повідомляла, що власник «Корони» люб'язно виділив на безкоштовній основі для цих зустрічей одну з картярських зал ресторану.

Цікаво, що чи не всі місцеві газети у січні передрукували повідомлення з паризьких журналів про те, що в 1925 році

мода на жіночу худорлявість нарешті мине. Зникнуть, мовляв, худючі ноги й кістяві спина, жінки перестануть морити себе голодом, адже тепер модними стануть жінки, які не відмовляються від тістечок

і цукру. Паризькі модні журнали визнали, що постійні дієти дуже шкодять здоров'ю жінок, тож від них варто відмовитися. Але слід зазначити, що надалі європейські модні журнали продовжували друкувати ескізи суконь на дуже витончених моделях.

Борцівська секція спортивного товариства «UMTE» в січні запрошувала всіх охочих юнаків і чоловіків долучатися до тренувань. Місцем збору для борців було тоді кафе «Orient». Існувала традиція щочечора збиратися там разом і о 18:30 вирушати на тренування до павільйону в міському парку. Товариство попереджало, що до тренувань треба ставитися серйозно й відвідувати їх регулярно, інакше учасників не допустять до змагань.

На початку року міська управа публікувала в пресі бюджет на рік, детально розписуючи очікувані витрати й прибутки. На 1925-ий прибутків очікувалося менше, ніж витрат. Варто зазначити, що місто в той час повністю чи частково утримувало пожежну команду, митницю, лікарню, школи, дитсадки, будинок для літніх людей, театр тощо. Але були в розділі витрат і дуже цікаві деталі, наприклад, виділялися кошти на утримання міських біків.

Скандал у січні 1925-го розгорівся в ужгородській філії «Подкарпатського банку». Одного дня туди навідалася поліція, затримавши одного з працівників – переселенця з Чернівців Степана Крутія. Як не намагалася преса дізнатися подробиць, поліція їх не оприлюднювала. Пізніше ж повідомила, що затримала чоловіка з політичних мотивів, бо він, мовляв, був шпигуном СРСР.

Нині, сто років потому, телефони є в кишені майже кожної людини. А от у січні 1925-го читачі через пресу зверталися до пошти з проханням зробити доступнішим телефонний зв'язок. Мовляв, телефони є дуже потрібними підприємцям для ведення справ і оформлення замовлень, однак за підключення апарату тоді треба було заплатити аж 600 чеських крон – величезну суму, яку далеко не кожен підприємець міг собі дозволити.

Січень 1925-го приніс неприємний сюрприз і для членів орто-

доксальної єврейської громади Ужгорода – комісія зі стягнення податків громади підняла податок одразу на 50%. Газети писали, що різке збільшення податку сталося через те, що раніше талмудисти

безкоштовно навчали читанню молитов. Натомість тепер громада утримуватиме для цього школу зі вчителями, яким мусить платити. Тож вирішили підняти податок для членів громади. Ті ж почали масово скаржитися, називаючи новий податок непосильним. Звернення подали 200 зі 700 членів громади, тож у лютому апеляційна комісія мусила розглянути це питання.

А от що було схоже у 1925-му з нинішнім часом, так це те, що населення міста стрімко зростало,

а інфраструктура за цим процесом не встигала. Містянам було некомфортно й тісно, вони скаржилися на те, що маленьке місто забите під зав'язку. Однією з проблем була відсутність вільних площ для крамниць торговців. Тож вони знайшли своєрідне вирішення проблеми в тому, що почали заставляти своїм крамом в'їзди в будинки – дуфорти. Звісно, мешканці будинків були незадоволені, писали в газетах і до поліції, що це створює незручність і може становити небезпеку під час пожежі. Та вирішити проблему певний час не вдавалося.

Не могла на той час міська управа вирішити ще одну проблему міста – сморід з Малого Ужа. У січні в управі провели обговорення масштабного проекту зі засипки «ганьби Ужгорода». На той час озвучували кілька варіантів вирішення проблеми. За одним варіантом канал хотіли завернути

до основного русла річки одразу за млином (тобто треба було прорити канал в районі нинішнього ліцею ім. Т.Г.Шевченка). Другий варіант передбачав об'єднання каналу з основним руслом біля лісопилни в районі вулиці Шумної. А третій варіант був наймасштабніший: потрібно було провести каналізацію по всій довжині каналу, після чого засипати його, облаштувавши на його місці вулиці. Як ми знаємо, зрештою обрали третій варіант, але до його втілення приступили аж через 5 років.

Перестрибуючи до іншої теми, розкажемо, що активізувалися в Ужгороді на початку року й грабіжники. Місцева преса щоразу писала про новий випадок пограбування, вчинений, вочевидь, однією групою. Метод був дуже схожий: грабували найчастіше магазини на Масариковій площі (нині – пл. Ш. Петефі) й поряд; грабіжники зазімали на задні подвір'я через сусідні двори, зламували двері підвалів, через які піднімалися в приміщення магазинів. Іноді в касах не знаходили грошей – і тоді забирали одяг чи товари. Місцева преса писала, що поліція ніяк не може впіймати банду, бо зайнята іншим, в тому числі приготуванням до балу.

А бали справді були давньою щорічною січнево-лютневою розвагою ужгородців. Нині ця традиція вже забута в місті, однак 100 років тому в січні починався сезон форшонгових балів. Форшонг – це проводи зими, угорське свято, схоже на Масляну чи європейські зимові карнавали, традиції якого сягають ще язичницьких часів. Саме в цей період здавна відбувалися заручини та весілля, а ще веселі костюмовані бали. Сто років тому Форшонг починали святкувати після Водохреща, 6 січня (тоді ж зазвичай знімали прикраси з різдвяної ялинки), а закінчували аж в останній день перед Великим постом (цей день завжди був плаваючим, залежав від дати Великодня). Аби уявити собі, яким насиченим в Ужгороді був січень 1925-го, наведемо лише розклад святкових заходів у ресторані «Корона». Отже, 4 січня там проводили бал поліцейських і детективів; 5 січня залу «Корони» для балу замовила партія соціал-демократів; 7 січня там проводили бал-маскарад скаути; 10 січня Форшонг святкувало Філармонічне товариство; 11 січня – жіночий відділ Християнсько-соціалістичної партії; 13 січня – Товариство руської молоді; 17 січня бал був у Товариства захисту дітей і немовлят; 24 січня карнавал організувало спортивне товариство «U.T.K»; 25 січня в «Короні» був бал інженерів

Ужгородець Віктор Синько прожив лише 32 роки, десять з яких було віддано захисту України. Смерть від російських осколків завадила отримати йому офіцерське звання, до якого він прямував протягом служби.

Його батько Микола Синько – родом із мальовничого села Русанівка на Сумщині. Тут малий Вітя, який народився 15 листопада 1990 року, провів півтори роки, бо в часи гострої економічної кризи родина вирішила за краще тримати немовля біля бабусиної корови. Онук приїжджав на Роменщину щоліта, аби на канікулах намилуватися білим цвітом гречки, житніми та пшеничними ланами.

Східноукраїнська стихія в його долі переплелася із західноукраїнською, адже мамин батько Павло Сабо був ужгородським угорцем. Натомість бабусяна родина по матері походила з Лікідар на Перечинщині.

Познайомилися батьки Віктора Синька теж завдяки армії. Микола тоді служив у прикордонниках, а юна Еріка пішки ходила через прикордонний пункт, виживаючи у 1988 році, як і чимало закарпатців, за допомогою туристичного шопінгу. Спочатку передзвонювалися, а далі стали зустрічатися.

Те, що Віктор обрав професію військового, не виглядає дивним, зважаючи, що його батько майже все життя прослужив у прикордонниках. (По батьковій лінії було чимало вояків). Тож часто брав малого із собою на службу. Згодом їхні військові шляхи перетиналися в АТО. Як і син, батько також захищав Україну під час повномасштабної війни на Харківщині, досі служить у лавах львівських прикордонників у званні лейтенанта.

Єдиний син Віктор ріс допитливим, кмітливим хлопчиком. Мама, яка понад 30 років пропрацювала кухарем, згадає, що він змалку демонстрував сильну волю. Коли вкрай занедужав, пив надзвичайно гіркі ліки, від яких довго залишався неприємний присмак в роті. Попри це, чотирирічний Вітя мовчки їх ковав, розуміючи, що в цьому його порятунок. Любив заняття, пов'язані з спритністю, силою. Захоплювався брейк-дансом, паркур, ходив в атлетичний зал.

Наука в Ужгородській школі № 12 давалася йому неважко, бо мав природний розум, витримку, спостережливість. Батько відзначає цілеспрямований характер Віктора, його впертість. Якщо ставив собі мету, обов'язково її досягав. Коли вперше пішов кататися на велосипеді і повернувся додому з побитими колінами і ліктями, батька запитав, чи він не плакав. «Тату, якби я плакав, то ти би почув», – відповів хлопець.

Під час строкової служби у 2009-2010 роках обрав для себе 80-ту Львівську десантно-штурмову бригаду. Вважав, що саме від десантників найбільше навчиться. З того часу носив на руці татування «За ВДВ». Згодом наколов собі на плечі і тризуб з фігурами козака, повстанця та атошника.

На службі так відмінно себе зарекомендував, що командир частини написав батькам прохання переконати Віктора служити далі. Однак юнак хотів спробувати цивільного життя, тож

працював меблевиком, як і до армії. Проте згодом відчув, що йому бракує розмаху та адреналіну, який потребувала справжня чоловіча натура. Подався батьковими стопами до прикордонників. Спочатку служив стрільцем у Новоселиці на Перечинщині. Оскільки любив собак, у 2013 році вирішив піти в кінологічний навчальний центр Державної прикордонної служби України. Придбав німецьку вівчарку Джека і став разом з нею освоювати непросту науку служіння вдох.

Та на заваді стало вторгнення гібридних російських військ у 2014 році. У Львові сформувалася прикордонна комендатура швидкого реагування «Шквал» (своєрідний прикордонний спецназ), до якої увійшов і Віктор Синько. Джека забрали батьки в Ужгород, а він уже в березні поїхав на Схід.

Спочатку прикордонники-спецпризначенці перебували на Харківщині, далі їх відправили на Луганщину, де доводилося все починати з нуля. Адже кордон між Україною та Росією тоді не був означений на місцевості. Прикордонників доставляли поміж поля, де вони мусили закопуватися в землю. Згодом Віктор пройшов курси снайперів. Стріляв влучно, тож ворогу добряче діставалося. Навіть вигравав військові змагання зі снайпінгу.

Зброя була його пристрастю. Знав всі її види. Досконало вивчав і чудово володів. Не дивно, що став інструктором з вогневої підготовки у Чопському прикордонному загоні, приймав іспити зі стрільби. До речі, свого часу був начальником секції станкових протитанкових гранатометів. Згодом пройшов престижні натовські курси інструкторів «SEF», що займаються підготовкою професійних стрільців.

У 2015 році, перебуваючи на ротатії вдома, познайомився з журналісткою телеканалу «М-студіо» Тетяною Легезою. Дівчина шукала військову форму для знайомих в АТО, і Віктор відгукнувся на її прохання у соціальній мережі. Так почали дружити, а в 2017 році побралися. Причому на розпис він приїхав у військовій формі просто з відрядження зі Сходу. Так що ледь не запізнився на початок церемонії.

Усі ці роки тривала його напружена служба, де ротатії в зону АТО чергувалися із виконанням обов'язків у Чопі (комусь же треба було і кордон охороняти).

Із 2020 року Віктор займає посаду старшого інструктора з фізичної підготовки та особової безпеки 94-го прикордонного загону, а з 2021 року

стає старшим розвідником, поринаючи в нові обставини, адже тепер доводилося взаємодіяти із суміжними силовими структурами, які забезпечували надійність кордонів. Дуже тішився омріяному

синочкові Максиму, який народився того ж року. Поміж тим вступив до Національної академії Прикордонних військ імені Богдана Хмельницького та ще й на безкоштовне навчання. Три екзамени, в тому числі й англійську мову, склав успішно, чим подивував маму, адже в школі вивчав німецьку. Вища освіта відкривала йому шлях до офіцерського звання, до якого цілеспрямовано прямував. Бо відчував, що військова служба – це його призначення.

Після здачі державних іспитів випускникам 25 лютого 2022 року мали вручити диплом бакалаврів зі спеціальності «право». 24-го вранці він зателефонував дружині з Хмельницького: «Подивись новини!». Коли Таня зайшла в інтернет, то охнула: почалася війна.

Тож випускники так і не отримали дипломи, які вже були підписані ректором. Наперед вийшли зовсім інші справи. На базі Чопського прикордонного загону було створено 2 відділ прикордонної служби комендатури швидкого реагування, що увійшов у структуру Львівського прикордонного загону і мав виконувати завдання у зоні бойових дій. До неї записався і Віктор Синько, якого призначили начальником другої групи наземної розвідки. Першу групу очолив Віталій Кравчук, який також мав отримати диплом 25 лютого в Національній Академії державної

СНАЙПЕР «СЕНЯ»

Прикордонник Віктор Синько посмертно нагороджений орденом «За мужність» III ступеню

прикордонної служби (пізніше документи про вищу освіту їм надіслали поштою).

Спочатку прикордонників направили на кордон із Білоруссю, де в 2022 році зберігалася небезпека нового наступу росіян. Доводилося разом із суміжними підрозділами охороняти 120 кілометрів. Розвідники постійно моніторили ситуацію на самому передку.

У липні їхня комендатура отримала нове бойове розпорядження і була направлена в Донецьку область на оборону Слов'янська, на який тоді націлювалися росіяни. Оскільки прикордонники не мають

важкого озброєння, то перебували у другій лінії.

У жовтні були направлені на ротатію в розпорядження Чопського прикордонного загону. Тих два місяці Віктор Синько зміг знову набутися вдома, побачити сина, якому ще не виповнився рік. І навіть вступити на заочну магістратуру на юридичний факультет Ужгородського Національного університету, аби завершити свої тривалі студії.

Далі знову була ротатія на білоруський кордон, де ситуація залишалася в напруженому очікуванні. У березні Віктора Синька призначено на офіцерську посаду заступника начальника другої прикордонної застави, що свідчило про високу оцінку його професійних і людських якостей.

Адже ужгородець був природженим лідером і воїном. Причому брав на себе лідерство, не вип'ячуючи себе, бо не терпів дурного егоїзму. Це була ідейна, самодостатня людина з глибокою повагою до себе та інших. До речі, Віктор любив носити

невелику бороду, за якою дбайливо доглядав. Плекати її можна було лише в зоні бойових дій, а в Чопському прикордонному загоні доводилося голити через вимогу начальства.

На його шевроні були написані слова: «Не я в небезпеці». Це я – небезпека». Дружині нагадував, що йде не вмирати за Україну, а нищити її ворогів. Не хотів, аби руська прийшла і до нас.

Віктора любив підлеглі, шанували коман-

дири. За ним готові були йти в бій, бо він сам ішов попереду. Перед тим, як виконувати завдання, особисто перевіряв обстановку. Грамотний, надійний, виважений, із загостреним почуттям справедливості та характерним вояцьким чорним гумором.

У квітні їхню комендатуру швидкого реагування направили на кордон Донецької області до Серебрянського лісництва. Ця заболочена місцина була складною для важкої техніки, однак запевідний ліс, який тягнувся на десятки кілометрів, був зручним для прихованого пересування піхоти. Окопуватися тут важко, бо через піщаний ґрунт в окопи одразу набирається вода.

Як повідомив командир В. Синька, коли підрозділ отримав наказ зайняти нові позиції на лівому березі ріки Сіверський Донець, Віктор особисто проводив рекогносцировку нової ділянки оборони, визначав шляхи пересування особового складу, небезпечних напрямків та підбирав місця для вогневих позицій та спостережних постів. Завжди йшов туди, де найважче.

12 травня 2023 року Віктор Синько здійснюючи перевірку опорних пунктів прикордонників неподалік села Григорівка Бахмутського району, потрапив з двома побратимами під ворожий обстріл. «Дрони вже тоді гули над головами, як хрущі», – розповідає Віталій Кравчук. – Тому більшість втрат припадає саме на захід чи вихід з позицій».

Заступник командира другої застави був важко поранений, але до останнього подиху віддавав наказ підлеглим, як діяти далі. На жаль, осколкові рани виявилися несумісними з життям.

За кілька тижнів мала відбутися ротатія, під час якої Віктор із дружиною, яка нині працює тележурналісткою на каналі «Прямий», і маленьким сином Максимом планував переїхати в нову квартиру в Ужгороді. Тепер на їхньому балконі у цій новобудові розгорнуто український прапор.

Загибель ужгородського майстер-сержанта – одна з найболючіших втрат прикордонників Закарпаття. Поховали героя 17 травня 2023 року на Пагорбі слави в Ужгороді. Посмертно Віктора Синька нагороджено орденом «За заслуги» III ступеню. Його однокурсники з Академії вже отримали лейтенантські погони, до яких ужгородець не дожив лічені місяці.

Олександр Гаврош, спецпроект «Герої Закарпаття»

ГОРОСКОП

ОВЕН

Не варто втручатися в чийсь особисте життя, особливо, якщо вас про це не проситимуть: можете потрапити в незручне становище, навіть незначна сварка матиме серйозні наслідки.

ТЕЛЕЦЬ

Тиждень ідеально підходить для наведення ладу в усьому, але першочергову увагу необхідно приділити роботі. Ініціативу, яку ви проявите, гідно оцінить керівництво.

БЛИЗНЯТА

Домогтись успіху зможуть ті, хто триматиме всі свої справи – як професійні, так і особисті – під контролем. Пускати їх на самоплив категорично не рекомендується.

РАК

Період, коли лінощі й апатія візьмуть гору над бажанням працювати і досягати істотних результатів. Тому бажано провести час на самоті, розмірковуючи над планами на найближче майбутнє.

ЛЕВ

У час важливих життєвих рішень порадьтесь з тими, кому довіряєте, хто не переслідує особистого інтересу і зможе побачити ситуацію під об'єктивним кутом зору.

ДІВА

Наведіть порядок у справах, бо незакриті питання не дадуть вам зосередитися на перспективах. Не заганяйте вглиб імовірний конфлікт із близькою людиною.

ТЕРЕЗИ

Втому, що дає про себе знати вже тривалий час, зірки рекомендують лікувати творчістю і прогулянками на свіжому повітрі – це дозволить переключитися з негативу на позитив.

СКОРПІОН

Сприятлива пора для відмови від усього застарілого – на його місце має прийти щось нове: взаємини, робота, житло. Вдалий період для втілення в життя складного проєкту.

СТРІЛЕЦЬ

Необхідно взятися до усунення недоробок – інакше вони тягнутимуть вас назад. Намагайтесь не допускати поспішності у важливих справах: усе ретельно пропрахуйте і продумуйте.

КОЗОРІГ

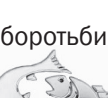
Відчує приплив життєвих сил і зміни у свідомості, що надихне на нові задуми, збудить ентузіазм, відвагу, рішучість. Потрібно сконцентруватися на свіжих глобальних ідеях.

ВОДОЛІЙ

Тиждень мине не зовсім гладко, можете зіткнутися з діями таємних ворогів чи виявити свої минулі помилки. Це ослабить фінансово-матеріальну базу і пригупить фахову активність.

РИБИ

Будьте готові до рішучої боротьби за втілення своїх планів. Настає час, коли можна буде проявити свої найкращі якості. Ідеалізм і нові справи дозволять вам успішно рухатися по життю.

АНЕКДОТИ

Під час прийому на роботу:

– Графік роботи у нас гнучкий: хочеш – вечорами затримуйся, хочеш – у вихідні виходь.

– Ти чого слухавку не береш?
– Вибач, не могла знайти.
– Телефон?
– Сенс із тобою розмовляти.

Чоловіча вірність: одружений вже втретє, а коханка – одна й та сама.

Індуїстські прикмети: народився – це до смерті; помер – до народження.

– Розочко, а скільки вам років?

– Спробуйте вгадати.

Даю підказку – моє дитинство пройшло в епоху пірамід.

– Єгипетських?!

– ... Фінансових.

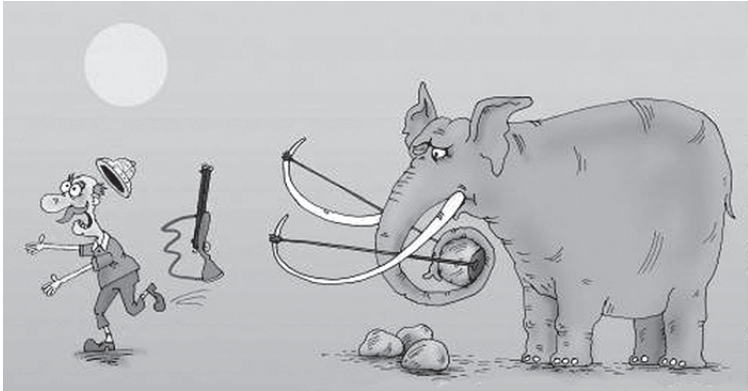
Дружині вже майже на-

бридло кричати на чоловіка, але тут він попросив її заспокоїтися.

Сімейна пара на прийомі у психолога. Чоловік:

— Лікарю... Тут ось ця, як там її... Одним словом, скаржитесь, що я її увагу не приділяю.

Дитинство закінчується тоді, коли тебе перестає тішити, що батьки рано приходять із роботи.

КОЛИ СІЯТИ ПЕРЕЦЬ:
ОПТИМАЛЬНІ ТЕРМІНИ
ТА КОРИСНІ ПОРАДИ

Перець – це одна з найпопулярніших овочевих культур, яка потребує особливої уваги на початкових етапах вирощування. Розсада перцю є основою майбутнього врожаю, тому правильний вибір часу для її посіву – ключовий момент у садівництві. Розглянемо, коли сіяти перець на розсаду у 2025 році.

Особливості вирощування розсади перцю

Перець належить до теплолюбних культур із тривалим вегетаційним періодом. Для отримання якісної розсади потрібно враховувати:

Тривалість вегетаційного періоду – від посіву насіння до висадки в ґрунт проходить 60–80 днів залежно від сорту.

Оптимальну температуру – для проростання насіння повинна бути не нижче +25 °С, а для розвитку сіянців – +20–24 °С.

Чутливість до пересадки – коренева система перцю вразлива, тому бажано використовувати індивідуальні горщики або касети.

У нашій області через пізні заморозки пересадка можлива не раніше кінця травня, тому посів слід починати у другій половині березня.

Сорт перцю. Для ранньостиглих сортів: достатньо 50–60 днів для формування розсади, середньостиглих – 60–70 днів. Пізньостиглі сорти потребують до 80 днів і більше.

Коли сіяти перець на розсаду за місячним календарем 2025 року

За місячним календарем сприятливі дні для посіву перцю залежать від фази Місяця: зростаючий Місяць – ідеальний час для висіву культур, плоди яких ростуть над землею.

У лютому 2025 року сприятливими днями будуть 12, 13, 17 і 18 числа.

У березні 2025 року варто обрати 11, 12, 16 та 17 числа.

Підготовка насіння до посіву

Перед посівом насіння перцю необхідно правильно підготувати, щоб забезпечити дружні сходи, а саме:

Відібрати великі та повноцінні насінини, відмовившись від дрібних і пошкоджених.

Замочити насіння у слабкому розчині марганцівки або спеціальних препаратів для дезінфекції.

Залишити насіння у теплій воді на 12–24 години для прискорення проростання.

Для загартування насіння чергувати замочування в теплій (+25 °С) та холодній (+5 °С) воді протягом кількох днів для підвищення стійкості рослин.

КОЛИ СІЯТИ ПОМІДОРИ
НА РОЗСАДУ, ЩОБ ОТРИМАТИ
ВЕЛИКИЙ УРОЖАЙ

Щоб виростити щедрий урожай помідорів з великими плодами, важливо дотримуватися кількох ключових правил. Одне з них – правильний час і спосіб висівання розсади у лютому.

Вирощування розсади томатів – справа непроста й вимагає чимало часу та зусиль, щоб отримати хороший урожай. Оптимальний період для висівання 2025 року – лютий, а вибір конкретних днів залежить від терміну дозрівання сорту.

Ранньостиглі томати досягають приблизно за 105 днів, середньостиглі – за 120, а пізньостиглі можуть потребувати до 140 днів. Відповідно: що довший період дозрівання, то раніше слід висівати розсаду.

Середньостиглі сорти томатів користуються популярністю серед городників, тому їх найкраще висівати в другій половині лютого – від 15 до 20 числа. Це ідеальний період, щоб розсада мала достатньо часу для повноцінного розвитку.

Згідно з місячним посівним календарем, такі помідори ростуть близько 55-65 днів, тому вже в середині травня їх можна садити у відкритий ґрунт.

Досвідчені садівники радять висівати середньостиглі та пізньостиглі сорти саме взимку, оскільки вони добре адаптуються до холодних місяців і починають активно зростати з настанням весняного тепла.

Пізньостиглі сорти томатів рекомендується висівати приблизно 15 лютого, а через 75 днів пересаджувати у відкритий ґрунт. Важливо правильно доглядати за розсадою, оскільки надмірне поливання може спричинити загнивання коренів, а нестача вологи – уповільнити зростання рослин.

Після висівання насіння не слід поливати до появи перших паростків. Перше поливання здійснюють на п'ятий день після їхньої появи. Упродовж наступних двох тижнів слід регулярно зволожувати ґрунт залежно від його висихання, орієнтовно тричі на тиждень.

Після пікірування томати потребують поливання раз на тиждень. Якщо листя починає втрачати пружність, слід збільшити кількість вологи.

Одна стотисячна секунди – це час між тим, коли засвітилося зелене світло і сигналом авто, що стоїть позаду.

Студентка математичного розповідає:

– У дитинстві мама мені забороняла розмовляти із невідомими. Тому рівняння доводилося вирішувати мовчки.

Цікаво, а як на мультстудіях вирішують, яких тварин малювати у штанах, а яких – без?

Людина твердо стоїть на ногах, коли вона купує закуску, дорожку за випивку.

– А ви справді лікар?
– Правда.
– А скажіть щось латиною.
– In vino veritas.
– Та ви, виявляється, ще й хороший лікар!

• Газета "Ужгород" • Засновник: ТОВ "Редакція газети "Ужгород" •
• Видавець: ТОВ "Редакція газети "Ужгород" • Головний редактор Олексій МЕГЕЛА •

АДРЕСА: пл. Жупанатська, 3 (у дворі Художнього музею) ДЛЯ ЛИСТІВ: 88000, УЖГОРОД, пл. Жупанатська, 3.
ТЕЛ./ФАКС: 61-63-43, 050 549 7314. E-MAIL: gazeta.uzhgorod@gmail.com

Свідоцтво про реєстрацію: №721/313Р серія 3Т від 30.01.2019. Р/р UA56 305299 00000 26005023600678 у Приватбанку м. Ужгорода, МФО 305299, код ЄДРПОУ 25439910. Ідентифікатор медіа: R30-01427
Номер видрукувано: "А-Прінт", м. Тернопіль, тел. (0352) 52-27-37. www.a-print.com.ua.
Тираж 1050 екз. Замовлення № 259.

• Відповідальність за достовірність фактів, цитат, власних імен та інших відомостей несуть автори публікацій, а рекламної інформації та оголошень – рекламодавці. • Редакція може не поділяти поглядів авторів.
• Редакція залишає за собою право редагувати матеріали.
• Гонорар виплачується тільки за замовленими матеріалами.
• Передплатний індекс газети "Ужгород" – 41807.